

Stjernen.

L. Ebbeson, Redaktør

Alt Bladet vedkommende saafom: Indbødder, Adresser, Ordre og s. a. adresseret "Stjernen" Dannebrog, Redakts.

Penge kan sendes i "Money Order", Post Note, Bank-Note eller i Regiisteret Brev.

For Page der sendes i løse Brev kan Ud-giverne ikke være ansvarlig.

"STJERNENS" AGENTER.

"Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og forstærke for Abonnementspenge.

- G. H. Christensen, Fremont, Neb.
- R. H. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.
- G. H. Johnson, Winona, Neb.
- B. M. Sager, Akron, Colo.
- H. Christensen, Clarion, Kansas.
- H. H. Grundberg, Hampton, Neb.

Prænumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Høvedelse derom sker tiide.

Siden Sophus Rebes mærkelige Søgmaal mod Redaktøren af "Stjernen" blev bekendt for Offentligheden, har Pressen paa en temmelig umiskjendelig Maade reflekteret den almindelig fremherskende Stemning. "Pioneer" en havde sidste Uge sit selvlavede Stykke basteret St. Paul, der imidlertid drimler af Usandhed i en saadan Grad, at det staar under enhver Kritik, og vi skal ikke skænte det nogen Kritik her; men et Par aintereferende stribede Blades Mening om Sagen er maaske ikke uden sin Interesse.

"St. Paul Phonograph" for 28de Febr. skriver:

Our friend Peter Ebbeson is figuring in a criminal libel suit as defendant. His arrest was caused by the editor of the Danish Pioneer of Omaha, who arrived in St. Paul on Saturday and swore out the warrant before Judge Hannibal, and Mr. Ebbeson was sent for, who arrived in the hands of the officer on Saturday evening, and after a preliminary hearing Mr. Ebbeson was bound over under bonds to the amount of \$500 for appearance in District court, and it is needless to say that the bonds were furnished instantly. In talking with Mr. Ebbeson, we learn that the charge was for publishing an article written by a gentleman in Massachusetts, whom the Pioneer had been overhauling, and the article referred to was written in answer to the Pioneer, and sent to Mr. Ebbeson for publication, and the writer's name signed in full. Mr. Ebbeson published the article and with it an editorial saying that he did not know how true it was, and that he would not be responsible. He was arrested all the same for giving it circulation. He says he does not know, but thinks the Massachusetts man may be able to prove most of his allegations against the Pioneer man, and if he does, of course that will let Mr. Ebbeson off anyhow, but we do not think Peter will have to go to the penitentiary, anyhow. He is worth a dozen of the man from Omaha, who thinks his good name has been bended.

I Ugenumret for 26. Febr. indeholder "St. Paul Press" følgende Kommentar:

On last Saturday morning quite a sensation was created in this city, when it became known that S. F. Neble, editor of the Danish Pioneer, at Omaha, had arrived in the city, accompanied by his attorney Geo. Christophersen, for the purpose of bringing suit in Judge Hannibal's court, against Peter Ebbeson, of the Dannebrog Star, for malicious libel. It appears that one J. K. J. Foged, of Worcester, Mass., wrote an article of two and a half columns in length abusing the editor of the Pioneer in no complimentary way, calling him an ex-inmate of the reform school and other bad names. This article appeared in the Star Febr. 12, 1890, and in its publication Mr. Ebbeson becomes a party to the suit, or so far the principal to it. On Saturday afternoon Deputy Sheriff Hansen proceeded to Dannebrog with a warrant to produce the body of Mr. Ebbeson in court. It was about 8 o'clock p. m. before a return was made with the Dannebrog editor, who was now playing the role of prisoner. County Attorney Templin and Christophersen appeared for the prosecution and Henry Nunn for the defense. The

case was opened and several little legal scrambles in which Nunn's eagle eye got the better of the court and prosecution too.

Mr. Ebbeson was at last bound over in the sum of \$500, to again appear before Judge Hannibal's court April 17, 1890, at which time an examination of the case will be had. Peter was much surprised when the news of his arrest at first reached him as he was never before a victim of any court. The court placed him under \$500 bonds to again appear before it and so great was the desire of the arrested editor's friends to sign it that the paper was at once filled up with responsible names, to insure his reappearance.

On Monday morning Mr. Ebbeson was interviewed as to what he thought of his arrest. He said he thought that the author of the objectionable letter, could prove a good portion if not all he said about the Omaha editor, in which case the Omaha gentlemen would be playing a great big game of bluff as a free advertisement. The Press' experience and observation in libel suits proves them a big farce and the many hundreds of friends in this county hopes the Dannebrog editor will come out ten miles ahead of any Omaha man whose feelings may appear hurt by a little blot of Howard county's printer's ink. THE PRESS bets on Peter every time.

Samsfundets Sygdom.

Louis Kosuth, den store ungarske Patriot, har i de sidste Aar ført et roligt tilbagetrækket Liv i Turin, Italien. Han er 88 Aar gammel, men hans Aandsbæver er saa klare som nogensinde. Fra sit lille Opholdssted har Kosuth hørt et vaagent Dje med de politiske Begivenheders Retning; men har bevaret en urokelig Laughed. En Korrespondent besøgte nylig den agtårige Døbling i hans Hjem. Blandt andet kom Samtalen ind paa den tyske Kejsers internationale Arbejderkongres, og Kosuth gjorde følgende Udtalelser om Arbejderfagen:

"Samsfundet er befængt med en Sygdom, der traadte al Kur. Civilisationens Fremskridt har blandt Arbejderne skabt Kængster og Kraa, som i gamle Dage indskrænkede sig til de velhavende. Nutidens bedre stillende Arbejder betragter som en Nødvendighed, hvad hans Fader og Bedstefader regnede for Luxus. Den saakaldte Statsocialisme aner ikke at helbrede Sygdommen. En lige Deling af Ejendommen vil i Tidens Længde blive afløst af en ulige Besiddelse af Ejendommen. De svage maa altid bukke under for de stærke. Gjør heller vil Monarkiet helbrede Staden. Over den gamle Verden er Monarkiet synkefærdigt, mens Republikken hæver sig. Det ene System kan ikke faa mere Udbreedelse, men det Modsatte vinder stadig Terræn. I Amerika er der en Regjeringsform, der kommer nærmest til en virkelig Republik: almindelig Valgret, frit Efterskole og folkelige Institutioner. Men Amerika er dog ogsaa angrebet af den sociale Sygdom, — der gives vist intet Midde. Imidlertid vedbliver Verden at gaa rundt, og en Gang vil den nuværende Slægt forgaa, og en ny Slægt med en ny Civilisation kommer frem paa Etuepladsen. En ny Sygdom, en Tilintetgørelse af den nuværende Slægt, er den eneste Løsning. Dette Dyrkab til et internationalt Arbejdersystem, er kun en Ojentagelse af den gamle Lære, at Regjeringen skal blande sig i alting, hjælpe alting og kontrollere alting. Hiflorien bestemmer en saadan Dø, og den passer slet ikke med Arbejderens Kaar. Det kan ikke gaa. Mennesker maa have mere Raaderum. Individet maa have Plads for dens Udvikling.

For Præsident.

I den tilkommende lykkelige Tidsalder — det velgignende, "tulinbaarige Rige" — som alle kristne Mennesker fulke efter og forvente, skal vi blandt andre dejlige Ting vel ogsaa faa vor sørgelige Præsident. Hvornaar bliver det? og hvad bliver hans Navn? Ja, det er ikke let at forudsige hvornaar, og hans Navn gjør ikke stort til Sagen; men vi kan paa Forhaand danne os en Forestilling om hvilken Slags Mand, han bliver, og allerede nu kan Tanken om den Værdighed og Udygthed, hans Herredømme skal bære Præget af, være os til Trøst og Beroligelse.

For det første bliver det en Gentleman i Ordets rene Betydning og med en Gentlemans skønne Egenheder. Hans

Karakter og Livsførelse røber ingen gemene Egenheder, der sætter ham i særlig Gunst hos gemene Mennesker. Han nedværdiger sig ikke til at smigre Daarligheden for derved at vinde Bisfald og Støtte. Den sidste Yngel af Embedsjægere og politiske Prangere vil føle sig rædselsfulde og beskammeret i hans rene Raadgørelse. Han bliver omgærdet med en Værdighed, der beskytter ham mod enhver Tilnærmelse fra en Klasse, som han kun kan betragte med Væmmelse og Foragt. Politiske Landejøbere vil ikke i ham finde noget Landslagskab, og det bliver retfærdigt og fuldkomment Statsmandsskab, der skal gælde i hans Raadgørelse. Repræsentanterne for fremmede Magter kommer hyllet i alle de dannede og høje Artigheder, de er Væltre over, for at gjøre ham deres Opvartning som den første Gentleman i en Nation, der tæller mange Millioner. Det folk, der har stillet ham ved Magten, vil med hengiven Stoltthed skue op til ham som dens Mønster-Mand, og som den amerikanske Civilisations fortrinligste Produkt.

Saa bliver han ogsaa en vis Mand. Særlig er han begavet med Statsmandsklogt og en dyb Indsigt, han har et høvert sig gennem mange Aars samvittighedsfuld Studium og Praksis i betroede Stillingen, der ad naturlig Trappegang har ført ham til hans endelige Ophjælse. Han lever nemlig i en Tidsalder, da de nugældende laue Begreber om en Kandidats Gavnlighed forlængst vil være udbøde, men hvor personlig Stikfærdighed og Værdighed bliver de rette Kvalifikationer til et Embede. Han kommer ikke i Konstantans med andre end folk af hans eget Slags. Ingen Kriger bærer paa Laurbærkransen vunden ved glimrende Bedrifter i hans frygtelige Haandtering, ingen Demagog med Traadene til et tusinde Intriger, i sin Haand, ingen Millionær, der har forblundet Folket med Rigmommens Pral eller bemisfattet Valgurnen med Driftpenge, skal spille en Rolle i den Valgkamp, der fører til hans Kaarling. Han vil have vundet sin Plads simpelthen fordi en vis Nation ansaa ham for at være dens viseste Mand.

Han bliver ogsaa en Mand med Værd, en Mand der hellere lider Døden end giver nogen god Anledning for nogen Wisstante om, at han benytter sin Stilling privilegier til at udbrække sin Magt. Han bliver en "En-Termens-Mand," som ikke for et Øjeblik tillader sine personlige Udsigter at søge nogen Indflydelse paa Udførelsen af hans Embedspligter. Og naar hans Embedsstermin er forbi, træder han af for at indtage en endnu højere Plads i Offentlighedsens Agtelse, ihædte for at synke ned i den ydmyge og næsten æresløse Forborgenhed, til hvilken mange af hans værdige Forjængere var hjemfaldne. I hans Tro og Gjerning vil han repræsentere den Religion, hans Lands Lykke og Fremgang er grundet i, den Råd og Strid om Tro og Ifkæ-Tro, der nu vanærer Verden, vil da være forstummet, og en Nation hvis Hjærne og Hjærte er kridnet, vil ikke have andet end en kristen Herster.

Nu, det var Idealet for den tilkommende, "lykkelige Tidsalder." Naar vi nu vender Blikket tilbage til Nutidens saa Virkelighed maa vi med Smerter beskende Modsetningen. Betragt den politiske Kamp, der begynder det Øjeblik en ny Præsident skal vælges. Og hvorledes skal Kampen blive i 1892? Bliver det en Kamp mellem Grundsatninger, der oprigtigt repræsenteres af Mand med lige for Klogskab? Bliver det en Kamp mellem Mand, der i samme Grad er lige rene og lige patriotiske? Bliver det en Kamp mellem Statsmænd, der stilles frem paa Grundlag af personlig Visdom og Erfaring de har tilegnet sig i andre Tilblidsting? Bliver det en Kamp mellem Mand med gienfaldig Agtelse? Eller, skal Parti- og Persons-Fordele være det højeste Henfyn i Kampen? Skal Bagvaskelsens Dævel slippe løs? Skal der laves med Kludder? Skal der flyde en saadan Syndflod af Personligheder at alle ordentlige Mennesker vender sig bort fra Politiken med den samme Bøvelse af Frygt og Væmmelse som naar de undsiger Pesten.

Der gives en bedre Maade end den nu gjængse, og det er ikke saa, der alvorligt ønsket, at den maatte findes.

Arvel Blybæk.

Skal Farmerne organiseres?

Hvorledes det bedst udføres.

Af Niels Nielsen
Editor N. B. Ashby, Nat. Lecturer Farmers Alliance i "West. Rural".

Staa ved Styksten og læg Mærke til de travle Dampere komme ind og gaa ud fra Haand, berende deres Løst og Gænsede Produkter; gaa til Haavepladsen og se den Trælighed, der her er med at labe og løbse de mægtige Stibe; gaa paa Gaderne i vore store Byer og se de Mas-

fer og høt den mægtige Farm og Tumult; læg Mærke til Træffens uendelige Trælighed; gaa ned i Jordens Skjød og se de mørkladde og sivede Miner uophørlig søgende sin Høfte, medens bag dem følger ud de sorte Stigter af Jern-Græs; gaa hvor Kagen af Dampheleterne formarker Himlen; gaa hvor de høje Storskene af Jæbrikerne rager op mod Skyerne; gaa og se de Masker, som spinder, væver og arbejder; gaa ind paa de korrupte Handelsborser; gaa til Jernbanestationerne og se Lokomotiverne med deres uendelige Træff fare tordnende forbi med lange Rækker af Vogne, den ene Række efter den anden Dag og Nat uden Ophold; gaa til vore Byer og Landsbyer spredte over vor Stat, og se Kjøbmanden og Bankeren ved sin Pult, Smeden ved sin Ambolt og Vognmanden ved sit Arbejde. Hvorfor alt dette Arbejde? Hømt opretholder disse forskellige Industrier af Handel, Kjøbmandsborser, Miner og Jæbrikker? Du spørger? Saa gaa ud paa Landet valf fra denne travle Farm paa Gaderne, og du vil se den enomme Arbejder paa sin Farm, disse Farme, som ere spredte overalt paa Prairien. Disse enomme Arbejdere opretholder det alt sammen. Produkterne fra Farmen alene gjør mulig de forskellige Industrier i vort Land. Læg en visnende Haand paa Jordbrugerens af vort Land, og paa engang vil Lyden fra Værkstederne forstumme, Værnen fra Lokomotivet vil ophøre, den tilfældige Lyd af Bæverstykten vil standse, og af Handel og Jæbrikker-somhed vil være ligesom Lyset fra Træerne blæst bort af Eterensvinden.

Da nu Farmerne indtager en saa nødvendig Plads for dem Alle, saa er alt hvad der kan forbedre og bygge ham af største Nødvendighed for Alle. Men Farmeren lever abillt. Hans Arbejdes Beskaffenhed bringer enomme Omgiøvelser. Organisation er det eneste Midde for at afhjælpe dette hans Kraa. Det giver ham Vejledning til selvstændige Sammentømster. Det er en praktisk Skole for Selvhjælp hvor enhver er baade Lærer og Elev. Organisationen af Farmerne er et Spørgsmaal som ikke langer behøver at drøstes. Farmerne maa blive organiserede hvad enten de vil eller ej. Den bydende Nødvendighed driver dem dertil. I Krigstid hvor den ene Nation rejser sig mod den anden, eller en Provinns imod en anden, der organiseres Mand indtil Kompagnier, Regimenter og Divisioner, lærer og øver dem vel viden de Magt og absolute Nødvendighed af Organisation.

Vi lever i Industritidens Tidsalder, og den Styrt som er stillet imod Farmerne er organiseret. Organisation kommer ind paa enhver Haand og bestemmer hvor meget Farmeren skal have for sin ublagte Kapital og sit Arbejde, og hoormeget de vil tage.

Inden for enhver Dør af et Retail-Hus, og Hænderne paa dem som han sælger til og dem som han kjøber fra møder Farmeren Organisation. Jernbanerne ere organiserede og gjør Dørens-komster for Fragt, fordi Konkurransen er ubelagende. Elevatorerne, som opbevarer Farmerens Korn; Stod-Yarden, som modtager hans Kreaturer og Beskændene og Vær-Pæder-ere alle organiserede. Paa den anden Side er næsten alle Artikler brugt paa en Farm højet i Værdi ved denne Kombination. Paa hans Lumber, paa hans Flour, hans Salt og Sukker, og paa hans Svovlsulfid, ser Farmerne de sorte Mærker af Fingrene paa en ugudelig Kombination, og for hvert af disse Fingere-Mærker maa han betale en god Sum. Under Raadet om Tilførsel og Efterspørgsel, forstaa Spekulanterne paa en snid Maade at fremstille Mærket saa vi forbaufende beholder en utrolig Tilførsel, som reducerer Priserne til Præsidenten til den lavest mulige Profit, medens der er ingen tilsvarende Reduktion til Forbrugerne. Der er næsten ingen af de Artikler, som Farmeren bruger, som ikke er fordoblet siden den git ud fra Jæbriken. "Vejkjøp Jd med Jd". Det eneste Midde og eneste Hælese for Farmeren er Organisation, mædende organiseret Magt med organiseret Magt. De Tilstande, som mest oprører de værdifulde Farmer, er den Udvækt af vel forsikrede Aarsager, overdroven Betaling for Transport og Kontrol af Mærket af Spekulanter. Men hvad bliver det af de Millioner, som bliver lagt til hvert Aar. De forsvinder som ved et Trylleslag. De er gaaet af til at betale Renter paa Mortgages, Transport, og til at betale Spekulanter.

Derjom Farmeren vil vide hvad der er bleven af hans haarde Slid repræsenteret ved det gyldne Korn og den glatte Afs, lad ham tage de 8000 Mile af Jernbane i Iowa og multiplisere med \$20,000 et laot Overslag af vandet Stod pr. Mil, saa beløber det sig til 160 Millioner set det faa til 6 pCt. til at betale Interest og Dividend paa en saft

Barbi og Du vil finde næsten 10 Millioner slugt op af en saft Barbi. Organisation af Farmerne med det Formaal at agde de retfærdige Frugter, til at blive famlet ved det Brinsp, der er klemt ud af vore Love ved Orange-Legislaturer: have Magt til at regulere Fragt-Takster, kan alene naa denne Sag. Orange-Foreningen viste tydelig de organiserede Farmeres Magt til at behandle dette Spørgsmaal. Farmer-Alliancen har vist dens Magt i at skaffe rigtige Love, og vi ere i Dag paa den slagne Vej til at faa lavere Fragt-Priser, Hjemme-Jæbrikker for vore hjemavede Produkter, og et Hjemme-Mærket, affstjærende den mærkelige Forskjel, og komme til en Pris-Stala baseret paa det virkelige Indhold, som nu tydelig er mærket ved Faldet i Værdien af Jernbaner-Aktier. (Fortætt.)

Lidt om Rejsten til Guldlandet.

— af —
Pastor S. Johnson.

30te Jan., 1890.

(Fortat fra No. 7.)

Jeg maa nu først bede Læseren om en Udflydning fordi jeg ikke kom frem med Fortættelsen i det tilfældige No. Tiden har været knap, og mange Ting har gjort sig sigte Kraa paa Opmarksomheden.

Det uforglemmelige Reno, (Nevada,) har vi nu taget i Ojsejn i en 14 Dages Tid. En smukt lille By paa 5 a 6000 Indbyggere og ligger lige ved Foden af Nevada Bjergkjæde, eller, som almindelig kaldet, Broen til California. Vi blev som sagt vel kjendt baade i Gader og Strader og særlig paa Silver State-, Nevada- og Toronto-Restauranterne, som vi stiftetis besøgte efter som vore Spisebilletter anviste os. Dgaa Passagererne indbyrdes bleve vel kjendt med hørænder. Vi sølte os som Fremmede og Udlændinger. Hvad vi bad om var, at vi fik beholde Hilsen og Sundhed; skjønt der var mange Knurrepotter, som klynkede og jamrede sig hver Dag. Men det var jo mere af den finere Klasse, som mente, at det var uanstændigt af Co., at de skulle spise paa en Restauration med anden Klases Passagerer. De forsøgte jo ogsaa flere Gang paa at tvinge Co. til at føre dem tilbage og saa føre dem ind paa Santa Fe-Banen. Det første Forsøg faldt ud saa, at den, som de havde valgt til Leder, blev kjøbt af Kompagniet. Det næste Forsøg blev ikke modtaget ved Hovedkontoret for Vejen var aabnet igennem Bjergene.

En anden Slags Knurrepotter fandtes der ogsaa, nemlig, nogle værdige Personer, som paa en fjiffig Maade søgte at tilvende sig Spisebilletter til mere end 3 Maaltider om Dagen og saa git rundt paa Salonerne og folgte dem for Al eller Brendevin. Naar de saa blev greben i Gjærningen saa var det slut for dem med at spise paa Kompagniets Regning og det var vel ikke mere end Ret.

Den almindelige Mening var iblandt Passagererne, at Co. gjorde alt hvad vi kunde vente af det. De, som vare stiffe, kunde godt være fornøjet med hvad de fik at spise paa Restaurationerne; beris-mod vare de syge værst færne, men ingen behøvede at lide Nød; thi en Inspektør fra Co. var rundt en Gang imellem i hver Car og spurgte efter om der var nogen, som behøvede ekstra Hjælp. Og foruden dette var nogle af Byens Kvinder fra de forskellige Kirker i Byen, nu og da og tilbød enhver Hjælp, som tiltrængtes.

Men, Gudskelov, Stillingen hvori vi befandt os, hvadenten den var saa eller anderledes, saa naaede vi vort Endemaal. Den 30te om Morgenen da vi sad ved Profotbordet paa Nevada Restauration, var der en Mand, som gjorde os opmærksom paa, at en Notice var opslaaet paa Pas-Depot som indvarlede alle Passagerer til et Møde. Hensigten var at bringe Kompagniet til at skaffe os igennem Bjergene inden 40 Timer eller ogsaa bringe os tilbage og ind paa Santa Fe-Linjen. Alle mange havde Lyft til at indgaa paa denne Plan; thi vi vidste at denne Dmvej vilde medtage 7 Døgn. Endel forstikede os at vi vilde komme til at ligge i 14 Dage til; thi det stormede lige saa galt i Bjergene nu som for. Men hvad sker; klokken 12 Middag signaliserede alle Dampbilerne fra de 10 Lokomotiver, som havde deres Plads omkring Banegaarden. Budstabet var da modtaget, at Vejen var aaben. En Glædesrus syntes at sætte hele det ventende Publikum i Bevægelse, enhver fik travlt med at faa sine Ting ordnet til fortat Rejse.

Togene bleve ordnede i 4 Afdelinger, 8 Cars i de 3 og 9 i den 4de med to Lokomotiver foran hver Afdeling. Kl. 2 Eftermiddag var alt i Orden. Reno-Indvaanerne syntes alle at være indtagne i at komme frem og byde Farvel til

os. Gaderne strømmede af folk, Mand, Kvinder og Børn. Tilfyneladende alle Nationer og Farver vare repræsenteret.

Kl. 2 signaliseredes der atter fra Dampbilerne og det første Tog satte sig i Bevægelse og paa en halv Times Mellemrum fulgte de andre efter. Det 1ste bestod af 1ste Klases Pullman; 2det af anden Klases, 3dje af General Pass.-Car, 4de, Baggage-Car. Ved hver Togs Afgang høret et ruggende "Good-By" ledjaget af Kanon Salut og "Fire-Cracker"-Afsyning, Bisten med Hatte, Huor og Lommeterklæder. Flere Vogne af Byseboerne fulgte os 4 Mil paa Vej da Toget git ganste fagte i Begyndelsen, for at give Anledning til at tage Afsted.

Jhorvel Stillingen havde været kritisk og ubehagelig i de 14 Dage, saa var der dog sistet intime Befjendtskaber og Forhold iblandt de forskellige Samsfundsklaser, saa Opholdet der vil jo blive et Mindeblad i de fleste Livshistorie.

Fra Reno hjærte vi langs Truckee-River med dens mange Svøingninger og Bugter. Alt, hvad der kunde interessere Djet, var jo de himmelhøje Bjerge og saa de store Saumøller, der findes langs denne Flod. Kl. 4 var vi altsaa i Truckee; alle 4 Tog paa en Gang, 2 vare der forud, altsaa 6 i Tallet. Herfra skulle vi nu til at bestige Bjergtoppen, som ikke naas før vi naa "The Summit", som er det højeste Punkt hvor Jernvejen er anlagt. Her maatte vi have en Tilfætning paa tre Lokomotiver for at komme op i den Distans af 17 Mil. Dette tog os til Kl. 12 om Natten inden vi kom dero. Her havde vi saa en ny Ulykke for Dje, idet 2 Sne-kastere blev overført og dræbt. En Passager kom under en Vogn og blev koastet. Alt grundede sig paa stor Uforsigtighed. Vi havde tillige god Tid til at tagtage Snemassen, som var falden paa de forskellige Steder; thi omend det var ved Natten saa var det et klart Maanefkin, at vi let kunde se os omkring og sandt da, at Rygterne om Snemassen, baade gennem Blade og Telegrafen havde været overpændt; vi kunde ingenlunde faa det til mere end 25 Fod paa det dybeste endog saa i "Blue Valley", hvor der var Tale om 40 Fod.

Vi havde nu før betragtet Bjergene fra Foden til Toppen; men nu blev det omvendt. En behjnderlig Tilværelse synes det at være; alle de Svøingninger, man der foretog, ligesom man havde Maanen paa den ene Side af Toget saa var den paa den anden, og saa de dybe Kløfter, vi sejede forbi.

Det værste af alt syntes at være, da vi skulle igennem de 40 Mile lange Snesture. Det var næsten utaaleligt med den Mæsse Kuløs og Reg, som Vognene flydede med, og flere af Passagererne bleve ogsaa syge. Naragen var jo bemene, at der saa Sne ovenpaa, saa Kagen fra Lokomotiverne ingen Anledning fik til at komme ud. Det git da nogenlunde, at vi kom igennem. Alt git lykke-lyk og vel og vi naaede da frem til Kap-Horn paa den vestlige Side af Bjergkjæden, hvor Sneen begyndte at forminskes og hvor vi skulde til at forsøge paa at glide nedad. Mange Steder faa det noget faldbrækkende ud, og med al den Bremskraft vi havde, saa var det haardt nok at kontrollere Toget, begrundet paa at Stimmerne vare belagte med Is. (Nere.)

Dannebrog, Neb. 3. Marts 1890.

Dr. Redaktør!

Undertegnede bevidner herved at have modtaget gjennem D'hr. Anderson & Hermanfen, St. Paul, Neb., en Bank-anvisning paa \$600 fra Omaha Fire Insurance Co. af Omaha, Neb., som fuld Erstatning for det af mig ved Ildbranden den 19. Februar tilføjede Tab. 8 Dage efter Branden indfandt Selstabet "Abjuster" sig paa Pladsen for at bese Staden, og 3 Dage efter modtog jeg den fulde Assuranceum uden Fradrag eller "Discount". Jeg kan ikke nokom anbefale Omaha Fire Ins. Co. før den prompte, ærlige og redelige Bes handling, som de lod mig vederfares, og jeg kan med en god Samvittighed anbefale alle og enhver som ønsker solid og ærlig Assurance, at henvende sig til Omaha Fire Insurance Co. eller deres Agenter, da de der sikkerlig vil blive behandlede paa en honnet og ærlig Maade.

Christoffer Poulsen.
Omaha Fire Ins. Co.'s General-Agenter for Howard, Greeley, Valley og Sherman Counties ere D'hr. Anderson & Hermanfen, St. Paul, Neb. Desuden repræsenteres Compagniet af følgende Lokal-Agenter:
W. Widelof, St. Paul, Neb.
John G. Schlytten, Dannebrog.
J. Lang, Farwell.
J. J. Deminfi, Elba.